

24.08.2023

Studiestart: Husk sprogene i en europapolitisk aftale

De nye optagelsestal på universiteternes sprogfag viser, at det er på høje tid, at regeringen beslutter en omfattende, ny fremmedsprogstrategi - kunne være del af den ny europapolitiske aftale

Skrevet af

Lykke Friis

✉ lykke@thinkeuropa.dk

Når universiteterne i disse dage markerer studiestarten, er der i hvert fald to ting der er, som de plejer: de brede smil hos de nystartede studerende og de dybe panderynker hos landets sprogspecialister. Endnu engang er optaget på sproguddannelserne faldet. Denne gang er vi nede på 545 (!), der har søgt ind på et af de såkaldte store europæiske sprogfag som tysk, fransk og italiensk. Det er 102 færre end sidste år og 151 færre end i 2021. Modsat tidligere er der nu også færre, der vil læse engelsk, nemlig 325. Et fag som tysk er nede på 88.

Fortsætter udviklingen, vil vi groft sagt snart kun kunne tale med os selv. Snart bliver fødekæden også så smal, at der bliver mangel på gymnasielærere. I årevis har bl.a. universiteter og erhvervsorganisationer slået på, at det går ud over Danmarks eksportmuligheder. Ikke overraskende koster det nemlig på bundlinjen, når man ikke kan tale direkte med kunderne. Eller har den kulturforståelse, der gør, at man hurtigt kan få point på pluskontoen; f.eks. ved at referere til litteratur, film eller sport. Trods de mange advarsler er optaget fortsat med at falde. Det har bestemt ikke hjulpet, at den sproglige krisehjælp fra Christiansborg har været særdeles sparsom. Som hovedregel har der været flere ord i strategier og handleplaner end kroner og ører i form af nye bevillinger.

Men nu sker der noget, som måske kan udløse et langsigtet kursskifte. Krigen i Ukraine og de mange kriser, lige fra corona- til klimakrisen, har sat en tyk streg under nødvendigheden af at finde grænseoverskridende løsninger. Og dem kan Danmark af gode grunde kun bidrage til, hvis vi kan sprog. Ellers er det jo lidt svært at få ørenlyd eller forstå de synspunkter, som fremføres på andet end dansk og engelsk. Denne banalitet fremgår da også af en kort video, som udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen lagde ud på de sociale medier over sommeren: "Det er altid vigtigt, at vi kan tale og forstå hinanden. Og det er særligt vigtigt, når vi skal tale og forstå hinanden på tværs af landegrænser". Videoen var et forsøg på at hverve tolke op til det danske EU-formandskab i efteråret 2025. Men bunken af ansøgningerne bliver næppe stor. For den SU-berettigede tolke- og translatøruddannelse blev allerede nedlagt i 2008. Så hvem er det lige, der skal tolke?

Måske har den danske centraladministration her og nu tilstrækkeligt med embedsmænd, der kan engelsk og fransk, men min egen erfaring som minister er i hvert fald, at det ikke gælder tysk. Og hvem ved, hvordan det står til med spansk og italiensk? Under alle omstændigheder er det en stakket frist, da sprogkompetencer har det med at falde med fødselsåret.

Set i det perspektiv er der ingen tvivl om, at sprogpolitik for længst er blevet udenrigs- og europapolitik. Skal vi kunne forsvare danske interesser, er det intet

mindre end en hastesag, at vi får investeret mere i sprog. Et oplagt sted at starte er i den europapolitiske aftale, som regeringen har annonceret skal forhandles med Folketingets partier og vedtages op til det danske EU-formandskab i 2025. Normalt handler disse aftaler om, hvor Danmark skal placere sig i samarbejdet, og hvilke prioriter ministre og embedsmænd skal pejle efter. Denne gang er der er imidlertid god grund til også at vende blikket indad og styrke danskernes sprogkompetencer. Som en start kunne regeringen, med udenrigs- og forskningsministrene i spidsen, beslutte at vedtage en omfattende ny national fremmedsprogsstrategi, som afløser for den fra 2017. Med universiteternes nye optagelsestal og "tolke-videoen" kan man i hvert fald konstatere, at den ikke har haft den ønskede effekt. Also bitte noch einmal!